До

Президента на Република България
Омбудсман на Република България
Министерство на здравеопазването
Лекарската комисия по етика
Комисия по дискриминация
НЕЛК

До всички електронни и печатни медии

ОТВОРЕНО ПИСМО

ЖАЛБА

От Даниела Димитрова Илиева

Председател на Управителния съвет на Сдружение „Света София-Вяра, Надежда, Любов"

Уважаеми Дами и господа,

Подавам жалба срещу организираната ТЕЛК „комисия" във Втора МБАЛ.

Синът ми, който благодарение на лекарите в „Майчин дом" през далечната 1989 г. проплака с „подарък" от родилния дом –Детска церебрална парализа. От тогава до сега той е освидетелстван от РЕЛК И ТЕЛК седем пъти с една и съща диагноза без подобрение в състоянието му.

На 24.03.2011 г. в 12.30 ч. той трябваше да се яви за пореден път на такова освидетелстване.От лекарския кабинет излезе един господин „НИКОЙ"- наричам го така, защото беше без лекарска престилка и бадж с обозначение на името и професията, и спокойно можеше да е от охраната, строителната бригада в болницата или някаква друга длъжност от помощния персонал и извика името му. Влизайки в кабинета, аз като придружител на сина ми се опитах да обсъдя вълнуващи ме въпроси относно поредното освидетелстване. В отговор ми беше казано с тон и думи подобаващи на д-р Менгеле, че г-н „НИКОЙ" можело да реши, че

синът ми не се нуждае от придружител и аз бях изгонена от кабинета. След проведения „преглед", който се е състоял от разходка из стаята, бях повикана да вляза. Господинът ми върна документите и синът ми беше препратен към друга ТЕЛК комисия т.е. топката беше прехвърлена в друго игрище. Опитах се да обясня, че този сценарий е бил същия преди три години и отново е трябвало да се върна във Втора МБАЛ, защото водещата диагноза е ДЦП, а другите диагнози са придружаващи. Естествено бях изгубила три месеца време, нерви и средства.

Въпросният „д-р Менгеле" си помисли, че се намира в Бухенвалд и вземайки ме за концлагерист, бъркайки в джоба си все едно ще извади пистолет и ще ме застреля на място, започна да крещи на мен и сина ми да се махаме, защото ще извика полицейски патрул по мобилния телефон, за да ни прибере.

Аз останах изумена и не можех да повярвам, че това се случва в „Европейска България". Излизайки от кабинета, попитах в канцеларията за името на господина. Установи се, че той се казва д-р Итов. Същото се случи и с хората, които бяха преди нас, а сигурно и с тези след нас, но ние си тръгнахме и не сме били свидетели.

Когато казах, че ще се оплача от отношението му той ми отговори , цитирам:

„Ако искаш оплачи се и на Георги Първанов".

В тази връзка в мен изникват няколко въпроса:

1. Госпожи и господа от лекарската комисия по етика- Не смятате ли, че е срамно в лекарските среди да съществуват такива лекари, които забравиха за Хипократовата клетва и които смятат, че пациентите трябва да обслужват егото им и болните им амбиции;

Искам на този д-р Итов да бъде наложено административно наказание за уронване достойнството на пациентите и нарушаване на правата им.

2. Д-р Райчев въпросът ми към Вас е, защо след като е излязъл закон деца и младежи с тежка доказана инвалидност да бъдат

освидетелствани пожизнено, членовете на ТЕЛК комисиите не са запознати с него;

3. Защо ТЕЛК комисия се провежда от един човек без необходимото облекло и обозначение;
4. Защо членовете на ТЕЛК комисиите от 1985 г. досега са едни и същи.
5. Защо след като на тези хора им се плаща заплата от здравните осигуровки на всички нас си позволяват такова отношение.Защото, ако няма болни за освидетелстване, няма да има ТЕЛК заплата;
6. Г-н Президент, до тук ли стигнахме, че д-р Итов да смята, че е над Президентската институция и си позволява да се подиграва с държавните символи и държавния глава на Република България;

Като заключение бих казала, че искам най-сурово наказание за този псевдо лекар за уронване на човешкото достойнство, за нанесени морални и материални щети на мен и моя син.

Моля да бъда уведомена за предприетите мерки срещу този лекар. Предоставям Ви моя имейл адрес и телефон за връзка.
Ако тази постъпка остане без последствия, ще заведа дело срещу държавата в Европейския съд в Страсбург за правата на човека. Подобни безпардонни постъпки не трябва да остават ненаказани. Считам че и аз и синът ми не сме престъпници, за да бъдем заплашвани с идването на полицейски патрул. Смятате ли, че едно дете с толкова тежка диагноза може да понесе подобна заплаха, при положение, че нямаме вина.

daniela_ 964@abv.bg
0898/667 167 ; 839 73 11
гр. София
община „Красна поляна"
бул. „Възкресение" №1 #

С уважение:

Даниела Илиева